

OZVĚNY

SMIDARSKA

PROSINEC 2003 29
Kč 5,-

Z obsahu čísla: Informace OÚ X Dopisy čtenářů X Ze školních lavic X 40 let ZŠ X Historické okénko X Z činnosti zájmových organizací X Smidarský sportovní talent - Radka Suchánková X Z.Slavík - Legionáři - pokrač. X Společenská kronika X Křížovka

Slovo starosty

Vážení občané,

nacházíme se v předvánočním období roku 2003. Proto Vás chci informovat o dění v naší obci za toto uplynulé období.

Největší akcí je DPS v Loučné Hoře, kde do současné doby bylo proinvestováno 11,648.546,- Kč z celkového objemu 18,887.061,-Kč. Zbývá tedy dofinancovat částku ve výši 7,238.515,- Kč. V současné době je situace taková, že dotaci od krajského úřadu, která nám byla slíbena, nedostaneme a proto nám byla nabídnuta bezúročná půjčka od tohoto úřadu na dostavbu DPS, kterou také zastupitelstvo na svém posledním zasedání schválilo. O podmínkách a způsobu splacení půjčky se intenzívně jedná.

Dále jenom informativně o dalších akcích, které byly realizovány v letošním roce, neboť projednání plnění rozpočtu za uplynulé období proběhne začátkem roku 2004 společně se schvalováním návrhu rozpočtu na příští rok.

Jedná se zejména o tyto akce: v obci Smidary byly provedeny práce spojené s opravou a údržbou hřbitova ve Smidarech, nákup dvou sekaček na trávu, sušák na hadice pro hasiče, garáže pro traktory a další mechanizaci a s tím spojené i odstranění nádrží na mazut, údržba zeleně a opravy a údržba zdravotního střediska (výměna PVC a malování), chodníky na náměstí a k Sokolovně, dále cesty na Hradčanech a u pošty.

V Chotělicích cesty u mlýna a Nováčků, kácení topolů a dalších dřevin, úklid a údržba zeleně.

V Loučné Hoře mimo již zmíněného DPS oprava hasičské zbrojnice, cesta ke hřišti, restaurování sochy na návsi, prodloužení veřejného osvětlení a kanalizace u novostavby Vobořilových, údržba zeleně a travin na hřbitově.

V obci Křičov oprava cesty u Hnátů, údržba a oprava vodní nádrže, úklid a údržba zeleně na návsi.

V Červeněvsi údržba zeleně a sekání trávy, oprava mostu na návsi a vyčištění potoka, který vede přes obec, úklid černé skládky, malování a údržba prodejny, která je v současné době otevřena.

To jsou hlavní akce, které byly provedeny v letošním roce. Vyčíslení nákladů na jednotlivé akce bude provedeno ve zprávě, která bude součástí programu na lednovém zasedání zastupitelstva.

V příštím roce chceme pokračovat v již zmíněném DPS v Loučné Hoře, dobudování vjezdů na náměstí ve Smidarech, chodník ke škole a realizovat některé akce v dalších obcích. To vše bude záviset na penězích, které budeme na příští rok mít a na akcích, které schválí zastupitelstvo. V letošním roce se také začalo s opravou kostela sv. Stanislava ve Smidarech, kde bylo proinvestováno cca 300.000,-Kč a kde se na opravě podíleli částečně i pracovníci obecního úřadu. Věřím, že se i v dalším roce bude na opravě pokračovat. Dále probíhají jednání ohledně zubní ordinace ve Smidarech a to jak se Všeobecnou zdravotní pojišťovnou tak i s několika zubními lékaři z okolí, kteří mají již uzavřenou smlouvu s uvedenou pojišťovnou. Zatím jsou veškerá jednání bezvýsledná. Věřím však, že i tento problém se podaří v co nejkratší době vyřešit ke spokojenosti nás všech.

Na závěr mi dovolu, abych Vám všem popřál hezké a šťastné prožití svátků vánočních, hlavně hodně zdraví, štěstí a spokojenosti do roku 2004.

Jaroslav Tauchman

Několik slov o plnění ohlašovací povinnosti.

=====

Blíží se konec roku 2003 a tím se bilancuje činnost za uplynulé období. Ve svém příspěvku se budu zabývat činností na výkonu státní správy v oblasti stavebního zákona.

V úvodu je třeba zdůraznit, že do popředí čím dál více postupuje zlepšování životního stylu a životního prostředí. S tím zákonitě souvisí problematika bydlení. Statistika od roku 2000 nejlépe dokumentuje pozitivní jev, který dokazuje, že se v našem regionu situace rok od roku zlepšuje. Důkazem toho jsou čísla v ohlašovací povinnosti, jak vyplývá ze stavebního zákona. Jestliže v roce 2000 bylo Obecním úřadem Smidary vyřízeno 24 žádostí, pak v roce 2001 to bylo 32 žádostí, v roce 2002 žádostí 34 a letos to je již do konce listopadu 51 žádostí. Je předpoklad, že toto číslo bude ještě překonáno. Tuto situaci hodnotím velmi pozitivně a sám se snažím občanům poradit, protože jsem přesvědčen, že je to velmi náročná činnost pracovní ale i ekonomická. Zejména je dbáno, aby žádosti byly vyřízeny v zákonné lhůtě. I když mnohdy nejsou žádosti takové jak vyžaduje úřední šiml je vždy snaha s ohledem na znalost terénu občanům vyhovět.

Myslím, že musíme s plným úsilím podporovat tento pozitivní trend, jenž má souvislost se soustavným zlepšováním životního prostředí v našem regionu. Zde je třeba uvést, že OÚ věnuje pozornost zlepšování podmínek před rodinnými domky, což je odvislé od finanční situace, která v současné době je velmi napjatá.

V současné době se připravuje rozpočet na příští rok 2004 a bude snaha pokračovat v nastoupeném trendu.

Blíží se konec roku 2003 a já využívám této příležitosti, abych poděkoval občanům za dosavadní spolupráci a věřím, že tomu tak bude i v příštím roce 2004.

Současně přeji všem občanům veselé vánoce a hlavně spokojenost a pevné zdraví v r.2004.

Josef Gracík
předs.stavební komise

Ordinační hodiny na Zdravotním středisku ve Smidarech během svátků vánočních:

Dětské středisko ordinuje dne 22.12.03 a 29.12.03

MUDr.Svoboda - každý pracovní den, kromě pátku 2.1.2004.

Občane - i Ty máš právo spolurozhodovat !

Chceš se, občane, podílet na dění v obci? Chceš vědět, jak Tvoji zastupitelé, které jsi volil pracují? Jak hlasují? Jaké mají nápady? Jak hospodaří s rozpočtem - tedy s Tvými penězi? Jaké akce připravují pro příští rok? Chceš upozornit na něco co se Ti v obci nelíbí? Nebo chceš naopak pochválit něco pěkného ?

To vše můžeš na veřejném zasedání zastupitelstva. Jedině tam můžeš uplatnit svoje připomínky, zeptat se na to, co tě zajímá nebo podat návrh na nějaké vylepšení v obci. Jedině tak se můžeš podílet na věcech veřejných a také o nich spolurozhodovat.

Jinak Tvoje návrhy a připomínky pronášené v hospodě, obchodě či jinde nic nezmůžou. Nemají žádnou šanci, neboť se nedostanou tam, kam patří, totiž k zastupitelům. Proto, občane, přijď na zasedání zastupitelstva, budeš tam vítán a dostane se Ti plné informovanosti.

Ovšem to je jenom jedna osvědčená metoda styku občana se zastupiteli. Stále více se začínají používat modernější prostředky jak občana informovat o všem co se v obci děje. Je to místní rozhlas, internet, podrobné informace v místních novinách..

Pro to vše máme v obci podmínky, jenom je umět uplatnit a využít ku prospěchu obce a občanů.

OÚ

Kam zmizela socha sv.Jana od Ondráčků ?

Mnozí naši občané si povšimli, že zmizela socha sv.Jana ze soukromého pozemku pana Vondráčka u ZŠ. Můžeme občany ujistit, že se neztratila. Je totiž restaurována v rámci akce obnovy památek a do Smidar se opět vrátí. Podobně byla restaurován i socha v Loučné Hoře a postupně budou restaurovány ostatní sochy, které se nacházejí na teritoriu našeho správního celku. Na tyto akce jsou poskytovány dotace ze Státního fondu na obnovu památek, kdy se naše obec podílí částkou 70.000,-Kč. Při této příležitosti by se nechalo uvažovat o tom, zda by pro sochu sv.Jana nebylo vhodnější nové umístění třeba do prostoru náměstíčka u Netolických s patřičnou úpravou místa. Jistě by zde vynikla daleko působivěji, o umístění ne- rozhoduje ovšem obecní úřad, rozhodnutí závisí na Památkové péči.

OÚ

Pozorným čtenářům "Ozvěn smidarska" se redakce omlouvá za překlep v minulém čísle zpravodaje v úvodní části "Slovo starosty", kdy ve větě: Zbytek rozpočtu ve výši 1,440.000,-Kč mělo být číslo 2,440.000,-Kč. Za pochopení děkuje

Redakce

DO P I S Y Č T E N Ā Ř Ů

Rozmáhající se nešvar - bezohledné parkování.

Už delší dobu se stává naše obec takovým menším parkovacím centrem různých nákladňáků dálkové dopravy /TIR/. Nejen, že omezují vykládku zboží ve dvou místních obchodech. ale hlavně komplikují život řidičům autobusů tím, že stojí přímo na jejich zastávce nebo v její bezprostřední blízkosti, čímž se také dopouštějí dopravního přestupku. Někdy se stává, že zde parkují celou noc a potom v časných raních hodinách dlouho zahřívají motory aut a tím značně znečišťují ovzduší. Víme už z minulých zim, že tato auta zahřívala své motory třebas 15 - 20 minut a při bezvětrí bylo na náměstí jako v plynové komoře, nehledě na hlasité projevy tůrovacích motorů. Tento problém se týká všech bydlících přímo na horním náměstí a proto se ptám, zda by se obecní úřad nemohl zasadit o odstranění tohoto nešvaru.

Z.Š.

PO 100 LETECH SE REKONSTRUUJE HŘBITOV V OBCI.

I náš smidarský hřbitov má svoji historii. Původní hřbitov se rozkládal u kostela sv. Stanislava. Po požáru v roce 1825 byl hřbitov zrušen spolu s kostnicí. Místo pro nový hřbitov, zprvu malý obehnaný dřevěným plotem, se našlo na návrší za obcí. První pokus o zděné oplocení byl učiněn roku 1837 a později roku 1848. Ovšem pro nedostatek finančních prostředků bylo rozhodnuto nahradit prkenné oplocení živým plotem, stromy, keři a smrčínami z Holovous, to ovšem až roku 1850.

Tak, jak jej známe dnes, vypadal hřbitov až roku 1903, kdy byl podstatně rozšířen, obehnan cihlovou zdí včetně nového vchodu, kdy kovaná vrata zhotovil zdejší řemeslník pan Josef Pejšman. Doprostřed hřbitova pak byl přenesen a vztyčen pískovcový kříž, dar to faráře Dvorského roku 1824 obci Smidary. Darovací nápis je čitelný dodnes. Hřbitov v uplynulých letech neustále chátral, zdí se rozpadaly a působil nevábne.

Iniciativy s úmyslem provést rozsáhlou rekonstrukci se ujal bývalý starosta pan Šefara, kdy byly práce zahájeny. Nové obecní zastupitelstvo pak v práci pokračuje. Dnes je z valné části zeď dokončena, upraven vchod, márnici bude možno využít jako rozlučkovou místnost. I dříve tak kritizované túje podél cesty, upravené panem Svobodou do zelených koulí, jsou dnes ozdobou tohoto místa. Došlo i na osvětlení hřbitova.

Celá akce si získala uznání všech občanů. Zvláště letos, ve dnech 1. a 2. listopadu, svátku zesnulých, kdy smidarský hřbitov navštívilo velké množství bývalých smidaráků, aby položili věnce a květy a tak uctili památku svých blízkých. Mnoho návštěvníků zvědavě nakukovalo okny dovnitř příští rozlučkové místnosti a otázky vždy směřovaly k jedinému tématu. Jaké budou další úpravy? Prostě byli zvědaví. Ale všichni se shodli na jednom. Že bylo vykonáno kus poctivé práce.

Ale ještě jednu zvláštnost tyto svátky měly. Totiž nebývalý počet návštěvníků v podvečerních hodinách. Mnozí navštívili hřbitov sice již ve dne, ale přišli opět, aby si jak říkali, prohlédli hřbitov osvětlený, což v minulosti nikdy neměli možnost. A všichni říkali - to již není ten noční smutný, ponurý a nepřívětivý hřbitov. Noční osvětlení dodalo tomuto místu nebývalé kouzlo. Osvětlená hlavní cesta v pozadí s osvětlenou sněhobílou zdí příští rozlučkové místnosti se všem líbila. Stovky blikotajících světýlek, bílé a žluté hlavy chryzantén, odlesky a stíny mramorových náhrobků, to vše působilo impozantně. I v odlehlém koutě hřbitova se člověk při pohledu na osvětlení cítil tak nějak bezpečněji. A při tom všem tak nějak jinak vzpomínal na své blízké, které měl rád a kteří již nejsou mezi námi.

Škoda jenom, že se nepodařilo veškeré práce dokončit v tomto roce, kdy uplynulo právě 100 let od založení hřbitova v rozloze tak jak jej známe. Přejme si jenom, aby veškeré práce v tak náročné akci, jakou bezesporu tato úprava hřbitova je, byly v příštím roce zdárně dokončeny.

Hřbitov před vysázením
tůjí /kolem r.1969/

FH

Nezapomínají na svou obec, školu, kantory !

Stalo se již samozřejmostí, že se vždy po nějakém čase pravidelně scházejí mladší, starší, ale i velmi staří absolventi posledních tříd základní školy. Většinou to je v pohostinství Sokolovna, které je již tradičním místem srazů.

Vždy když jsem se zeptal proč se tak pravidelně a někdy i často scházejí, vždy byla odpověď stejná. Víš, on ten dnešní svět je tak nějak příliš uspěchaný a je málo příležitosti v klidu posedět. Člověk se přece rád sejde s těmi, se kterými prožil bezstarostné mládí a sem tam provedl nějaké ty lumpárny. Rád se sejde s tím, se kterým seděl léta v jedné lavici, rád se podívá jak vypadá jeho první dětská láska. Rád se dozví co pěkného v životě prožili či jaké zklamání a trápení jim život nachystal. Rádi se podívají na místa, kde kdysi sportovali. Hráli hokej, kopanou, nohejbal. Kam chodili do školy, kterou vždy neopomenou prohlédnout, aby zjistili co se zde změnilo. Takže ta setkání a vzpomínky se stanou jakousi samozřejmostí - součástí života a vždy se na příští setkání těší.

A o čem se na takových setkáních mluví? No přece o zdraví, o rodině, o politice a kamarádech. Prostě se semele ledacos. Ale vždy převažují vzpomínky na školu, na kantory. Kdo kdy kterému co provedl, na jejich zvyky, jak kdysi bývalo ve Smidarech, srovnávají s dneškem a samozřejmě kritizují. Každému utkví v paměti něco jiného. Ti nejstarší si jistě vzpomenu na osobnost ředitele Rýkla známého otužilce, který se koupal v tehdejší čisté Cidlině i v zimě. V paměti utkvěl i pan ředitel Doležal, dlouholetý kronikář obce, svojí známou větou - kabinet a nebóóó. A většinou to byl ten kabinet a seznámení se s jeho lískovkou. I na ředitele Kubáta se všichni ti starší pamatují s jeho bleskovými testy. Pozornosti neunikl ani pan učitel Šimek, kterému stačilo objevit se na balkoně v kině, ukázal prstem a sen vidět Zoro mstitele se nenávratně rozplynul. Ten byl dokonce v tomto roce na srazu. Ti mladší zase znají rčení ředitele Záveského. Zavraždili jsme Cézara - škola končí. Známý byl i učitel Matějec, dodavatel fotbalových talentů místnímu klubu. Mimo jiné také objevitel fotbalisty Vízka. Dobrým reprezentantem školy byl i ředitel Draštík, vždy korektní a učitel par excellence. Při jeho hodinách by bylo snad slyšet i špendlík spadnout. A co by to bylo za chlapy aby se nemluvílo o sportu. Nejenom o současném Sparta - Slavie, ale i o tom dřívějším smidarském. A tak, když sedí na zahrádce u pohostinství s určitou nostalgií vzpomínají na svou sportovní činnost v ledním hokeji, kdy se hrálo třikrát týdně. Kolik tvrdých střetnutí to bylo v nohejbale a volejbale! A těch turnajů co zde odehráli! Tam kde je dnes kuchyně bývala kdysi šatna otevřená po celý den. Stálá soutěž o postup do tkz. elitní ligy, to byla smidarská specialita. Stolní tenis tehdy uměl dobře hrát snad každý smidarák. Však také Šefara, Havelka a Wizenrová postoupili až do krajského přeboru. A tak se vždy s lítostí ptají, zda muselo být hřiště na Sokolovně zrušeno. A vždy je jim upřímně líto, že se pro mladé zatím v obci nic neudělalo. A jestli se vůbec kdy něco udělá.

To všechno se na takových srazech probírá, chválí se i kritizuje. A jenom dobře, že se tradice udržuje, že ji přebírají i mladší ročníky. Že se do obce bývalí absolventi vrací a vrací se rádi.

FH

A že je tomu skutečně tak, svědčí i příspěvek pana Milana Medka:

Setkání po letech

Dne 6. září 2003 se uskutečnilo setkání naší bývalé 8. B třídy, které se uskutečnilo po dlouhých patnácti letech.

Ve 14:00 hod. jsme se sešli u budovy základní školy, kde nás už čekal pan ředitel Drofa. Privítal naši třídní učitelku paní Radmilu Vavřínkovou i nás bývalé žáky a zahájil prohlídku školy. Tolik se toho ve škole změnilo... -moderně vybavená učebna s počítači, o kterých se nám před lety mohlo jen zdát, rovněž v ostatních třídách a na chodbách je to takové veselejší a barevnější, než to bylo za doby naší školní docházky. Inu, k nabývání vědomostí je třeba i příjemného prostředí s květinami a obrázky.

Po prohlídce jsme se všichni přesunuli do restaurace Sokolovna, kde bylo pro nás připraveno posezení.

V družné a veselé náladě jsme povídali, kdo kde bydlí a co v současné době dělá. Vždyť mnozí z nás se za těch patnáct let ani nepotkali. A pak jsme vzpomínali na ostatní pedagogy, kteří nás učili během celé osmileté docházky do základní školy. Na drobná darebáctví i na ty spolužáky, kteří se z nejrůznějších důvodů našeho setkání nemohli zúčastnit.

Zkrátka, veselo bylo až do pozdních večerních hodin.

Závěrem bych chtěl poděkovat děvčatům, která toto setkání zorganizovala a personálu restaurace Sokolovna za chutné občerstvení. Všichni se už těšíme, až se za pět let sejdem znovu.

Milan Medek

Ilustrace: Mgr. Radka Vaničková - Krahulcová

KULATÉ JUBILEUM - NAŠÍ NOVÉ ŠKOLE JE JIŽ 40 LET.

=====

Bývá dobrým zvykem, že každé narozeniny nebo významné dny v tak zvaných kulatých výročích jsou vždy náležitým způsobem oslaveny nebo alespoň vzpomenuy. A tím je bezesporu 40 let naší školy, která byla slavnostně otevřena pro 311 žáků a 43 dětí v družině dne 1. září 1963. Oslava tohoto výročí by měla být záležitostí těch, kterých se to týká - tedy školy. Ta by měla organizovat a zvolit způsob jak třeba i skromně tohoto výročí vzpomenout nebo o něm alespoň informovat. Neboť co může být pro obec důležitější než škola, dobří kantoři a úroveň vzdělání.

A tak vzpomeňme alespoň touto cestou na vzdělávání v naší obci. Vraťme se do dob dávno minulých, podívejme se na historii našeho školství. Jak vzniklo a jak se tehdy učilo ?

Výuka mládeže na tehdejší smidarském panství v samotných Smidarech, ale i v okolních vesnicích sahá skutečně do dávné historie. Vždyť například v Loučné Hoře se učilo již od roku 1791. Nová škola byla postavena v roce 1898. V Chotělicích byla škola postavena tak jak ji známe v roce 1895 a ve Lhotě Smidarské v roce 1788. Když předtím se již skromně učilo v mnohých staveních.

Pokud jde o Smidary vyučovalo se zde již v dobách předhusitských. Co však máme doloženo a víme zcela jistě, že Smidary měly svoji školičku již v roce 1620. Ano, čtete správně. Téměř před 400 lety. Ovšem dnešnímu pojetí školy byla výuka značně vzdálená. Prakticky se jednalo o jednu, dvě třídy, které byly většinou v pronajatých prostorách jednotlivých domů. A vzhledem k tomu, že to byly tehdy domky dřevěné, pokryté šindelem velmi často podléhaly požárům, které byly v těchto dobách velmi časté. Ve Smidarech např. plošně hořelo v letech 1620, 1825 a 1791. Byly to požáry velmi rozsáhlé a padly jim za oběť jak škola, tak i kostel. Ten dokonce dvakrát, Radnice a další domy. Z tohoto důvodu se třídy z jednotlivých domů několikrát stěhovaly.

Tak tomu bylo až do roku 1856 kdy se radní rozhodli zakoupit tehdy jednopatrový hostinec v domě čp.108 /nyní mateřská škola/. Ten byl zprvu upraven na dvoutřídku, později /v roce 1871/ přibyla třída třetí. Pozdějšími úpravami došlo k rozšíření o třídy čtvrté a páté. Ty ovšem byly dříve v pronajatých prostorách domu čp.153 a také v prostorách za Radnicí. Tehdy se chodilo do školy 12 let a do školy chodilo 250 žáků. Počet žáků však stále stoupal, prostory nestačily a tak se radní rozhodli k další rekonstrukci, která umožnila umístění 5. a 6. třídy. A to je, nebo lépe řečeno byla, již škola tak, jak ji starší občané znali.

V roce 1877 byla ve Smidarech dokonce zřízena Hospodářská pokračovací škola pro starší žáky. A roku 1898 pak dokonce i Průmyslová pokračovací škola se 7 vyučovacími hodinami týdně. Starší občané jistě ještě pamatují tkz. speciální učebnu pro rýsování se speciálními stoly.

O provoz škol se tehdy starala obec. Jak je vidět historie se nám vrací, neboť od roku 2003 je zřizovatelem opět obec a škola má svoji vlastní právní subjektivitu. Dozor nad školami tehdy vykonávala církev. I dnes po roce 1989 vznikají opět církevní školy. Od roku 1869 však dozor nad školami přebírá stát. Ten k tomu také zřídil státní instituce - zemské, okresní a obecní školní rady. A opět vidíme, že tu není nic nového pod sluncem. V současné době totiž existuje zákon, který umožňuje zřídit tak zvané školní rady, které by měly vyvážit vysoké pravomoce ředitelů škol. Ale i širší veřejnost se dnes může podílet na životě školy založením Občanských sdružení škol. Jsou to iniciativy nové, někde již fungující. Ale vraťme se ze současnosti opět poněkud zpět. I tehdy se občané podíleli na chodu škol. Byli to tkz. místní dozorcí, kteří dohlíželi na vše, co se kolem školy děje. Většinou to byli občané z vážených a uznávaných rodů, kteří byli do těchto funkcí jmenováni. Ve Smidarech to byli- mnohým občanům důvěrně známí- Josef Dyk,

Václav Matys, František Vach, Václav Motejl, Jan Drbálek, František Honzák.

Škola na náměstí čp.108 však nedostačovala potřebám školství, které se dále rozvíjelo, docházka se prodlužovala, přišly další reorganizace, rozšířená výuka. A tak v budově čp.5 /dnešní chovatelé/ byla zřízena rozšířená pátá třída, posléze další třídy a vznikla tkz. měšťanka. Ale to je již historie nová a občanům známá.

Ovšem v první a druhé polovině padesátých let se ukazovalo, že školy jsou již zastaralé a nevyhovující a že bude potřeba škola nová - moderní. Ale to již je zcela nová kapitola z dlouhé historie smidarského školství. O tom jak a kdy vznikala škola nová, která má již 40 let, jak se stavěla a kdo k jejímu vzniku nejvíce přispěl vypráví následující rozhovor s architektem a stavitelem panem Františkem Stádníkem, tehdejším předsedou stavební komise, který byl u toho:

Bylo jednoduché prosadit ve Smidarech novou školu?

Jednoduché to rozhodně nebylo! Potřeba nové školy se ukazovala stále naléhavěji. Hygienici měli stále tvrdší připomínky k tomu, že třídy jsou tmavé, špatně osvětlené, podlahy dřevěné, natírané kvůli prašnosti olejem, záchody suché a další a další výhrady. Nekompromisně trvali na řešení situace, hrozilo uzavření. Téměř na každé schůzi MNV, kde byl tehdy předsedou Josef Vlášek, se tento problém řešil. Ukázalo se, že žádná rekonstrukce nepřipadá v úvahu, ale že jediným řešením je výstavba školy nové. To ovšem nebylo tak jednoduché, neboť se v té době objevovaly úvahy o přístavbě školy ve Skřivanech, která byla tehdy modernější. Příznivé pro Smidary byla okolnost, že se uvažovalo o tom, že se Smidary stanou střediskovou obcí s přidružením obcí okolních. Nejdříve však bylo třeba prosadit zařazení do plánu výstavby na KNV a v další fázi pak urychleně sehnat projekt. A tak se hledala pomoc u pana Lemberka na odboru školství. Tam jsme však neuspěli a s odborem se již dále nejednalo. Byla vypravěna delegace k tehdejšímu ministrovi Uhrovi. Ten pro nás našel pochopení, přislíbil pomoc což také splnil a výstavba školy byla zařazena do plánu KNV, projekt měl být vypracován KPÚ. Zde však nebyla potřebná kapacita a tak se zrodil tkz. basaprojekt. To slovo je pro občana asi neznámé. Znamenalo však, že projekt bude vypracován tehdejšími vězni na Pankráci. Na tehdejší dobu postup nenormální, ale podařilo se. To se ovšem neobešlo bez značných potíží při návštěvách dotyčných projektantů na Pankráci. Dozorci měli velmi malé pochopení a docházelo často ke střetům, které musel hasit předseda Vlášek svojí tehdy dosti silnou politickou vahou, kterou měl.

Takže projekt se nakonec narodil a výstavba měla zelenou?

Ale to vůbec ne. Dostali jsme totiž informace, že nejsou peníze a připravuje se zákaz výstavby nových škol. Ani projekt totiž nezaručoval, že se bude stavět. A tak nastal závod s časem. Nešlo o nic jiného než najít urychleně firmu, která by k tomu bez nějaké záruky byla ochotna. Jelikož jsem v té době pracoval na Stavoprojektu a měl jsem přehled o stavebních kapacitách, sehnala se firma ze Dvora Králové, která byla ochotna do toho jít. A tak se urychleně začalo s pozemními pracemi s vybetonováním základu a rozestavěl se technický pavilon. To proto, aby stavbu již nešlo zastavit. Ale přece jenom jsme museli ze svých původních plánů slevit. Odnesla to tělocvična, která se zmenšila, což nám bylo po mnoho let vytýkáno a upustilo se od výstavby rozlehlého sportovního areálu. Realizováno bylo jenom hřiště před školou. Ovšem byla vykoupěna dostatečná plocha pozemků, aby se toto nechalo realizovat později. K tomu však již nikdy nedošlo, nic se od té doby nového nepostavilo a situace

je stejná. Ani následné údržbě nebyla věnována taková pozornost jakou by si škola zasloužila.

Takže všem potíží byl konec a stavělo se a stavělo..

To sice ano, ale objevil se nový problém. Hygienici totiž přišli s tím, že voda je závadná. A tak se usilovně hledalo řešení. To se našlo v náhradním zdroji mimo objekt školy za silnicí. Odebrané vzorky prý tehdy byly v pořádku a tak byla další překážka překonána. Stavba potom pokračovala bez větších potíží. Součástí plánu byla však i rekonstrukce obecné školy na školku, což se díky Okresnímu stavebnímu podniku podařilo a školka pro 50 dětí byla na světě. Z bývalé školy v zámku se počítalo s rekonstrukcí na domov důchodců. Dokonce se již svážel materiál, ale výstavba řeholním řádem sester, byla pro tehdejší dobu politicky nepřijatelná. Jeho propagace byla pro předsedu Vláška velmi nebezpečná. Tato škola byla později prodána Svazu chovatelů a to podle mého názoru v letech 1995 a dalších zamezilo její přeměnu na dům důchodců, k čemuž by byly tehdy příhodné podmínky.

Výstavba školy se vzhledem k velkému rozsahu stále potýkala s problémy. Ty se ovšem řešily a tak 1. září 1963 bylo slavnostně zahájeno vyučování. Ono slovo slavnostně je poněkud nadnesené. Vlastně šlo o přestřižení pásky ministrem Uhrem, bez něhož by škola nebyla, krátký slavnostní projev, přípitek a bylo po všem. Mimo ministra Uhra se slavnosti zúčastnil ředitel školy Oldřich Záveský, duchovní otec školy předseda Josef Vlášek a další pozvaní hosté. Jenom pro informaci: Tehdy bylo ve škole 311 dětí a 43 v družině. Dnes je počet téměř poloviční.

Takže Smidary dostaly před 40 lety novou školu, která být ne právě dobře udržovaná, slouží dodnes. Teď dokonce jsem se dozvěděl, že má i samostatný právní statut s poměrně vysokou pravomocí ředitele.

Kdybych měl dnes po letech říci, kdo se o školu nejvíce zasloužil pak jednoznačně musím říci, že tehdejší předseda Vlášek. Škola byla jeho dítětem. Nebýt jeho a jeho iniciativy a houževnatosti, kdy se o něm říkalo, že dveřmi ho vyhodíš a oknem se ti vrátí, škola by asi nebyla. Pokud jde o jeho energii bylo tomu tak i v dalších jeho aktivitách. Ať to byla školka, zdravotní středisko, záchrana kostelní věže, která hrozila zřícením, obřadní síň, kanalizace, chodníky - všude měl svůj nemalý podíl. Dá se říci, že všechny tyto stavby, které byly ve Smidarech postaveny v období 50.-70.let slouží dodnes a ani od roku 1930 se nic takového nepostavilo.

Ale přece jenom mě napadá taková osobní otázka. Jak to, že Vy, který jste byl v tu dobu více méně mimo hru, neboť jste tehdejší režim právě v lásce neměl, jste mohl být přítom a všechny stavby dodnes nesou Váš rukopis ?

To bylo možné jedině proto, že Vlášek, ač sám velký komunista, byl člověk uvážlivý a dovedl odhadnout, zda je člověk pro věc zapálený a myslí to poctivě. Nic mu nezáleželo na nějakých politických názorech, takže spolupracovat se s ním dalo a moje návrhy a plány výstavby uznával. Myslím, že po jeho odchodu se již nic takového nepodařilo.

Rozhovor vedl Fr.Havelka

Z ČINNOSTI MYSLIVECKÉHO SDRUŽENÍ "ZELENÝ HÁJ" SMIDARY.

Myslivecké sdružení Smidary hospodaří ve společenstevní honitbě, pronajaté od honebního společenstva Smidar. V katastru obcí Smidary, Červeněves, Křičov, Loučná Hora a Chotělice.

O honitbu a zvěř se stará 31 členů mysliveckého sdružení. V honitbě máme normovanou zvěř zaječí, bažantí a srnčí. Dále se tu zdržuje zvěř dančí a černá.

Černá zvěř nám dělá největší škody, jak na zvěři, tak místním zemědělcům na polních kulturách. V kukuřičných lánech se jich v letních měsících živí i několik desítek kusů najednou. Divočáci jsou velmi opatrní a bystří. Proto jejich lov je velmi obtížný. V letošním roce se už projevil úbytek zajíce polního i u nás. Nejdůležitějším z celé řady činitelů, ovlivňujících svým způsobem vývoj zaječích společenstev je nejen množství, ale i pestrost a biologická hodnota potravy, kterou tato zvěř ve svém okolí nachází. Moderní a velkoplošné hospodaření naší drobné zvěři nesvědčí. Letošní rok byl velmi suchý. Většina potůčků a stružek, které protékají naší honitbou, byla vyschlá a zvířata trpěla žízní a některá i uhynula. Na jaře nebyly žádné mlhy a tudíž se špatně líhla bažantí kuřátka. Ve volné přírodě si musí slepice navlhčit peří, aby měla vajíčka správnou vlhkost a aby došlo ke správnému vývinu kuřátek. Bažantí zvěř se na polích ukazuje, ale oproti minulým rokům je o 60% úbytek. Lov této drobné zvěře jsme omezili na minimum, abychom nepřekročili normované stavy zvěře nařízené okresním úřadem pro naši honitbu.

Jako každý rok jsme vypustili do volné přírody 52 koroptviček na místa předem vytipovaná, kde se zdržují jednotlivé párky koroptviček, aby došlo k oživení krve. Tuto zvěř nelovíme a o to více se staráme o její ochranu před jejich nepřáteli. Největším predátorem je liška. V letošním roce bylo již uloveno 5 kusů lišek. Odlov této zvěře má nemalý význam jak pro zachování zvěře, tak zejména celospolečenský význam z hlediska zabránění přenosu vztekliny na ostatní zvěř, ale i na hospodářská zvířata, případně i na lidi.

Proto naše myslivecké sdružení zakoupilo dvě umělé samochytné nory na lišky, které byly umístěny v našich lesích.

V naší honitbě se vyskytuje i další zvěř jako psík mývalovitý, jezevec, ondatra, volavka popelavá, výr velký, kormorán, motáci a krkavci a jiná dravá zvěř.

O tom, že myslivost není jen lov, jak mnohdy je tato zájmová činnost v některých sdělovacích prostředcích prezentována, svědčí i to, že jen v letošním roce jsme odpracovali 1195 brigádnických hodin při práci pro myslivost, ochranu a zlepšování životního prostředí. Do těchto hodin však není započítán čas, který tráví členové mysliveckého sdružení v průběhu zimního příkrmování zvěře, aby nestrádala.

V rámci brigádnické činnosti, za účelem zlepšení životního prostředí jsme i v letošním roce, za spolupráce s Obecním úřadem ve Smidarech, provedli úklid příkopů mezi obcemi od různých odpadů, které tam "odkládají" někteří naši pořádkumilovní občané.

Chtěl bych poděkovat touto cestou za dobrou spolupráci OÚ Smidary, panu Rejthárkovi a a.s. Agro Slatiny.

Myslivecké sdružení Vás, všechny spoluobčany, zve na tradiční Myslivecký ples s bohatou tombolou, který se koná dne 17.1.2004 v sále Sokolovny.

Hospodář: P. Lošan

Základní právo na ochranu života, zdraví a majetkových hodnot je zakotveno v ústavním pořádku České republiky, kde garantem je stát.

Základním principem požární ochrany v ČR je vytváření a rozvíjení podmínek pro účinnou ochranu života a zdraví a majetku před požáry a poskytování pomoci při živelních pohromách a jiných mimořádných událostech. K dosažení tohoto cíle byly právními předpisy stanoveny povinnosti ministerstev a jiných státních orgánů, právnických a fyzických osob, postavení a působnost orgánů státní správy a samosprávy na úseku požární ochrany, jakož i postavení a povinnosti jednotek požární ochrany.

Obce plní úkoly na úseku požární ochrany podle zákona č.133/1985 Sb., o požární ochraně ve znění pozdějších předpisů, především v samostatné působnosti. V tomto jim pomáhají občanská sdružení, veřejně prospěšné organizace a jiné orgány a organizace působící na úseku požární ochrany. Mají významnou a nezastupitelnou úlohu při zabezpečování úkolů zejména v oblasti prevence, kdy se podílejí na preventivně výchovné činnosti, zejména mezi občany a mládeží. V obvodu působnosti Obecního úřadu ve Smidarech jsou to Sborny dobrovolných hasičů ve Smidarech, Loučné Hoře a Chotělicích. Činnost jejich jednotek materiálně a finančně zabezpečuje ze svého rozpočtu Obecní úřad, který v rámci samostatné působnosti zřizuje tyto jednotky sboru dobrovolných hasičů obce a udržuje jejich akceschopnost, zabezpečuje odbornou přípravu členů těchto jednotek a dále plní další úkoly stanovené zákonem o požární ochraně.

V roce 1864 vznikl ve Slaném první dobrovolný sbor a tak dobrovolná požární ochrana v České republice bude v roce 2004 vzpomínat již 140. výročí od svého vzniku.

Sbor dobrovolných hasičů ve Smidarech bude v r. 2004 již působit 130 let. Jsme také nejstarším sborem v rámci okresu Hradec Králové a proto bychom chtěli na toto významné kulaté výročí náležitě vzpomenout. Zatím je stanoven pracovní termín na sobotu 29. května 2004, kdy by měly proběhnout vlastní oslavy na hřišti u Základní školy ve Smidarech. Oslavy budou zajišťovány v úzké spolupráci s Obecním úřadem, který se také na nich bude finančně i materiálně podílet. Jistě si mnozí pamatují na 7.červen 1975, kdy se uskutečnil v rámci oslav 100. výročí, sice s ročním zpožděním, I. celookresní sraz požárníků, který vlastně stál na počátku všech pozdějších vzpomínkových slavností při různých oslavách vzniku dobrovolného hasičstva v obcích a městech. Jistě je to pro nás zavazující, že tak dlouhou dobu zde pracuje a žije spolek, který za toto své dlouhé působení prošel a přežil tolik společenských i hospodářských změn. Ne všem sborům se to podařilo, řada jich zanikla jen z toho důvodu, že se nenašlo tolik občanů, kteří by chtěli v této organizaci působit. Scházela prostě členská základna a dobrý funkcionářský aktiv.

Věříme, že se těchto oslav zhostíme se ctí, neboť právě ta dlouhá tradice nás k tomu zavazuje.

V pátek dne 9.ledna 2004 se uskuteční výroční valná hromada, která bude hodnotit výsledky letošní práce a stanoví také úkoly pro období příští, kdy hlavním úkolem bude příprava a zajištění řádného průběhu oslav.

V sobotu dne 21. února 2004 se uskuteční v „Sokolovně“ již tradiční Hasičský bál, na který zveme celou širokou veřejnost. K tanci i poslechu bude opět hrát hudba REZONANCE z Chlumce nad Cidlinou.

Smidary, prosinec 2003

Ladislav H o ř e j š e k
starosta sboru

Laifr, Hořejšek, Draštík, Vlášek, Kynčl

Odpočinek

Kynčl, Blažek, Štajer, Fr.Halíř, Jar.Svoboda,
Mir.Berný

Jirsák, Vlasák, Ouředník

Činnost klubu v roce 2003

Rybářský klub pro Smidary a okolí byl založen kolem roku 1946. Na podkladě tradic tohoto klubu byl založen klub nový a to dne 21.1.2003 pod názvem Klub sportovních rybářů jako dobrovolné sdružení občanů provozujících rybářský sport, organizační, osvětovou a hospodářskou činnost. Mezi základní cíle patří organizovat sportovní rybářskou činnost a vytvářet pro ni materiální, ekonomické a provozně technické podmínky. Vést členy k čestnému, odpovědnému a zdravému způsobu života, poznávání přírody a ryb, svojí činností napomáhat rozvoji veřejného života, kultury, sportu a ochrany přírody formou veřejně prospěšných akcí, pořádat poznávací a vzdělávací akce a pracovat s mládeží.

Od založení vyvíjí klub aktivní činnost. Úzce spolupracuje s obecním úřadem, Státním rybářstvím v Chlumci nad Cidlinou i místní organizací ve Vysokém Veselí.

Členy výboru jsou:

Drašík Rudolf – předseda klubu
Gorel Jan – místopředseda
Vlášek František - hospodář

Svoboda Jiří – člen výboru
Kubinec František – člen výboru
Wojcik Evžen – náhradní člen výboru

Členové klubu:

Drašík Rudolf
Gorel Jan
Vlášek František
Kubinec František
Svoboda Jiří
Černý Jiří

Oliva Josef
Kočí František
Kočová Hana
Kubr Jiří
Štěrba Vratislav
Struna Lukáš
Šefara Ján

Fichtner René
Schovánek Václav
Holman Luboš
Wojcik Evžen
Gorelová Eva
Žampa Radek
Fichtner Jan

Dnes již historický rybářský lístek jednoho ze zakládajících členů.

Místo pro přilepění vlastní vlastnoručné
Podoblasti netřebují legitimizace
obecní občanská
kazka.

Čís. 298

Rybářský lístek

platný pro jeden kalendářní rok

pro p. *Václava Kojmela*

bytem ve *Smidarech 150*

platný od *1. srpna* 19 *46*

do *31. prosince* 19 *46*

Olkresní národní výbor v **NOVÝ BYDŽOV**

dne *12. srpna* 19 *46*

Třicet korun

Členství v klubu neobnáší jen tu hezčí stránku jako je sportovní rybaření a výlovy, ale i tu méně populární činnost a to jsou brigády. Letos to byly odpracované brigádnické hodiny na rybníku a v objektu vodárny v počtu 860 hodin. Jednalo se o úpravy okolí objektu, ořezávání větví, sekání trávy, úprava sádek, vyřezávání roští, krmení ryb na sádkách a na rybníce.

Členové klubu se také podíleli na Okresní výstavě chovatelů. V souvislosti s výlovem rybníka byly pořádány rybářské hody v Sokolovně, kde měl každý možnost ochutnat rybi speciality. Těsně před vánočními svátky měli občané možnost zakoupit si vánočního kapra na štedrovečerní stůl. Klub se podílel i na dalších akcích jako např. poznávací zájezd do pstruhové líhne u Litomyšle. Dne 13.12. měl klub pravidelnou valnou hromadu, kdy byla hodnocena činnost v uplynulém roce.

Do našeho klubu se mohou přihlásit další občané. Všichni, kdo milují přírodu a chtějí pro ni také něco udělat, mají možnost. Přivítáme každého, kdo se chce aktivně zapojit do dění klubu.

Jan Gorel

KNIHOVNA

Středisková knihovna je umístěna v prvním patře budovy místního obecního úřadu.

V současné době k ní patří MLK Hlušice, Janovice, Vinatry a Ohnišťany.

Pro tyto knihovny zajišťuje naše knihovna knihy formou výměnných souborů.

V knihovně je ve volném výběru více než 12 000 knih. Kromě beletrie mají naši čtenáři možnost si vypůjčit různé hodnotné encyklopedie.

Odebíráme Nové Hradecko, Vlastu, Ženu a život, Tinu a Mladý svět.

Pro děti a mládež Mateřidoušku a Bravo

Nabízíme naučné CD-ROMy - Českou literaturu, Diderota nebo Jak na počítač.

Knihovna je veřejnou internetovou stanicí

Nabídka služeb uživatelům: -půjčování knih a časopisů

-vyhledávání informací z knih a dokumentů fondu knihovny

-internet

-MVS-možnost vypůjčit si knihy i v jiné knihovně

Půjčovní doba: pondělí a čtvrtek -9-16.30 hodin pro děti i dospělé

Přístup na internet po předběžné domluvě zajištěn po celou pracovní dobu.

Telefon: 495496128

e-mail: knihovna.smidary@volny.cz

Ceník Služeb a poplatků

Registrační poplatek na běžný rok:	dospělí a důchodci	30 Kč
	děti a studenti	zdarma
Přístup do Internetu :	dospělí a důchodci	1 hod. 50 Kč
		1/2 hod. 35 Kč
	děti a studenti	1 hod. 35 Kč
		1/2 hod. 25 Kč
Sankční poplatky:	první upomínka	20 Kč
	druhá upomínka	30 Kč
	třetí upomínka	50 Kč
	předsoudní upomínka	100 Kč

Akce v restauraci Sokolovna ve Smidarech – I.pololetí 2004

Plesy:

17.1.04 Myslivecký ples

21.2.04 Hasičský ples

13.3.04 Rybářský ples

Zábavy:

5.3. 04 Kyvadlo

26.3. 04 Markýz John + Benefit

24.4. 04 Kyvadlo

15.5. 04 Odyssea

ROK 1955

Letošní rok se vyznačoval typicky chladným jarem, přitom hodně vlhkým, které nebylo valně rozdílné plíhavé zimy. Nepříznivé jaro zdrželo hodně jarní práce zejména setí zeleniny. Chladné a současně vlhké jaro přineslo opravdu skvělou úrodu na našich lukách, kde byla zaručena přebohatá sklizeň. Senoseč a tzv. senné žně byly letos provázeny dešti, takže vyžádaly si všechny síly. Dnes 3. srpna jsme už po žních a první panáky obilné vyrostly v naší krajině. I kroupy se u nás letos ukázaly, poděsily sice, ale neublížily příliš. Obilí je před žněmi krásné, vzrostlé i plné, ovšem sekání bude pracné, je polehané a rozválené. Dnes už na našich silnicích hučí traktory se samovazy a kombajny. Soukromý i socialistický sektor svorně a ruku v ruce začaly boj o zrna. Těsně přede žněmi se ukázaly v našem kraji kroupy a některé parcely poškodily až na 30%. I když byly žně zpožděny, sklizeno vše dobře a dodávky splněny na více než 100%. Podzimní práce, díky krásnému počasí dopadly skvěle. Podzimní orba provedena. Ozimy zasety a to v agrotechnických lhůtách. Úroda byla lepší než dobrá. Chléb a běžné pečivo zajištěno. Mléko splněno na více než 100%. Úzkým profilem je odvádění vajec. Jinak dodávky v mase jsou v pořádku. Podzim se teprve teď trochu kazí a doprovázejí jej nemoci (chřipky). Letošní příznivý rok vyprovokoval čtyři naše občany ke stavbě obytných domků: Je to rodina Draštíková, rodina Dubských, rodina Kynčlova a Ivan Deyl. Domky velmi pěkné a tak pěkně vyrostly. Jsou ozdobou našeho města. Máme z nich radost a věříme, že i naproti vyroste pěkný dům JZD.

Úprava a vzhled obce:

Úsilí v tomto směru vrcholí přípravami na 10. výročí našeho osvobození a každý dům a prostor kolem se dává do pořádku. Byla opravena řada domů. Bud' pořízeny nové omítky nebo ploty a vrata, seřezány a upraveny stromy lemující ulice, upraveny městské parky, prostor u pomníku padlých, proveden úklid chodníků. Ve Smidarech se letos už staví tři nové domy u státní silnice v ulici Rudé armády. Stavby pokračují pěkně a budou jistě ozdobou města a hlavně vstupu do něho. Věříme, že další stavby ještě přibudou a že město poroste a dá svým občanům řadu nových jednotek. Rozbořen dům Aloise Kynčla v zákrutu při východu z města na straně pravé státní silnice, která vede na Jičín. Tím získala komunikace v těchto místech na viditelnosti a tím i na bezpečnosti provozu. I JZD Smidary nezůstává ve výstavbě pozadu. Tam jsou velmi rozsáhlé stavební investice a jsou řešeny podle jejich významu a důležitosti pro provoz JZD. Správně.

Vnitřní život obce:

Pohyb obyvatelstva: Stále se pohybuje stav obyvatelstva kolem 1000. Plně tu tisícovku nedosahujeme. Řada občanů jezdí do zaměstnání mimo Smidary (na týden, měsíc), ale většina pracujících nalézá práci v místních továrnách a objektech. Jako vždy je počet obyvatel regulován úmrtím a rozením. Mám za to, že tyto dva procesy se v tomto roce asi vyrovnávaly. Přichází i do Smidar řada lidí za prací a někteří se zde i usadili. Mravní úroveň v obci je celkem slušná, občané vesměs vedou spořádaný život a naše mládež se chová slušně. Má zájem o sport i kulturní podniky v obci. Školy ve Smidarech vzorně vychovávají mládež a její chování nevybočuje nikdy z rámce školního řádu. Krádeží u nás nebylo, tím méně loupeží. Naše město žije klidně a věnuje se své denní práci. Tu koná každý poctivě a svědomitě.

Poměry sociální:

Každý v obci má práci zaručenou a tím i příjem, mzdu. Není po této stránce chud'asů. Poměry majetkové vcelku uspokojivé. Lidí, kteří nemohou pracovat, nacházejí zasloužený odpočinek v „domě přestárlých“ v Chotělicích. V obci je mateřská školka, kde je provoz celoroční a kde

se dvě učitelky starají o děti zaměstnaných rodičů (obou). Takových rodin je ve Smidarech dost. Velký počet dětí (30 dětí) je o prázdninách v různých táborech stanových a zotavovných. Mimo to se 30 dětí zúčastnilo pobytu v prázdninové zotavovně (Černý důl) v Krkonoších. Mileta O8 byla zrušena. Pro pracující byly otevřeny nové podniky: Tkaniva a Panar.

Veřejný život:

V tomto roce jsme získali nové autobusové spojení – Loučná Hora – Smidary – Nový Bydžov. Naše děti mnoho získaly, zvláště děti loučňohorské. Máme dnes dvě autobusové linky, které vedou městem naším. Občanstvo sledovalo se zájmem průběh jednání v Ženevě. Mír – toť touha milionů. Prvek, který prolíná celým lidstvem. Spartakiada v Praze nebyla ani pro naše město událostí málo významnou a dlouho hýbala myslí našich lidí před i po skončení. Agitační středisko je místem, kde se vedle sokolovny soustředí veřejný život obce. Je také učebnou Družstevní školy práce ve Smidarech. I tato instituce shromažďuje dvakrát v týdnu 15 – 20 lidí, kteří mají opravdový zájem o další vzdělávání. Ve středisku smidarském promítáme zemědělské filmy, provádí se hovory s občanstvem, veřejné schůze, pléna MNV, akce organizací NF. Těžko bychom si dnes představili život veřejný bez této místnosti, která se stala malým kulturním domem města Smidar. Pro slavnosti velké a významné, pro divadla, koncerty, estrády a tělocvičné večery máme k dispozici slušný sál v sokolovně. Tam je umístěno i státní kino, které promítá velmi hodnotné filmy každou středu, sobotu a neděli v týdnu. To je složka, hrající ve veřejném životě funkci velmi důležitou. Jak by bylo možno nevpomenouti složky nejdůležitější, pokud se jedná o veřejný a kulturní život v naší obci. Je vedena velmi dobře ředitelkou škol s.E.Vágenknechtovou a nevynechá žádnou příležitost, aby nedala občanstvu něco, čím žije a dýchá současnost. Činnosti této si třeba dobře povšimnouti a já na stránkách této knihy si dovoluji vypsati podrobně její činnost. Svaz československo – sovětského přátelství a jeho činnost nepřehlídíme. Jeho Měsíc přátelství s SSSR se stává velkým pilířem ve veřejném životě města. Letos byl jeho plán uznán Okresní komisí za vzorný. Plán, řekne se, to nic ještě není, ale co plnění? Byl splněn na 85%. To je výsledek pěkný. Masová organizace DSO se zaměřila na I. Celostátní spartakiádu. Pracovaly a v Praze také cvičily ženy (18). Nácvik prováděla s. Zámostná a byl bez kazů. Dne 22.května se naše DSO zúčastnila okresní spartakiády. Dne 29. května byla spartakiáda krajská a té se zúčastnily i děti.

Rok 1955 byl bohatým na politické události v měřítku světovém. Jednání ženevská, „ženevský duch“ a vše, co s tím souvisí – toť krok vpřed a věříme, že krok šťastný. Návštěva nejvyšších představitelů SSSR v Indii, toť událost vpravdě historická. Příští léta teprve zhodnotí tyto události. Pokusil jsem se podat obrázek roku 1955 a prosím čtenáře o schovávavost.

Rok 1956

Rok 1956 ! Věříme, že bude rokem šťastným a spokojeným. Už také proto, že začínal špatným počasím a říká se: špatný začátek dobrý konec bývá..... Počasí lednové bylo teplé a vlhké a poněvadž i podzim byl příznivý, stromy nechtěly usnouti. Možná, že to byla chyba. Únor nás překvapil svojí přísností. Kruté mrazy přišly, dosáhly až 30°C v našem kraji. I březen byl studený a také duben. Jarní práce začaly koncem března. První začalo s jarní orbou JZD, příprava pro brambory. Duben byl chladný, ale jarní práce pokračovaly vcelku dobře. Květen byl už teplejší, sázely se brambory a řepy. Únorové mrazy zničily hodně stromů ovocných, zvláště meruněk a broskví. Ale i třešně dostaly co proto. I když vše bylo zpožděno, tož přece úroda byla dobrá, sklizeň obilovin a výmlat se skončil včas a dodávky v naší obci byly nejen splněny, ale i překročeny.. Podzim byl poměrně dosti nepříznivý a zvláště konec podzimu zle vyčínil těm, kteří mysleli, že je dost času. Proto pozor! Agrotechnika je věda! Její předpisy psala desítky let a je nutno zachovávat agrotechnické lhůty. Byly potíže se sklizní cukrovky a byly i ztráty. Tak když uzavřu tuto stat' tím, že celý rok 1956 byl k našemu lidu náročný a měl své vrtochy, musím také konstatovat, že nezapomněl odměnit příčinlivé a nenechal poloprázdný stůl pracujícího člověka. Chtěl jen lidí příčinlivých a dochvilných.

Správa obce:

Předseda MNV: s.K.Tyrychtr, pol.taj.obce zůstává s.Josef Pulec. Konceptní práce na MNV vykonává s.Zdeňka Jansová. Předsedou MVNF zůstává s.Jan Paur. MVNF se schází pravidelně měsíčně dle předem vypracovaného plánu a zabývá se všemi aktuálními otázkami. Dává podnět ke všem význačným akcím a je jich hybnou pákou současně. Byla řada schůzí. Tak hned v lednu zimní kampaň – agitace pro rozšíření členské základny JZD ve Smidarech. Nebyla neúspěšná. Získány 2 rodiny mladých lidí a 1 člen přibyl z těch, kdo se vrátili z vojny. Hodně se pracovalo na výsadbě stromů. Dne 12.4. byl vysázen plný tisíc pajasanů. V remisku, na Pohaništi vysázeno 750 ks dubů, buků, javorů a klenů. Škola vysázela alej topolů u bývalé tkalcovny a jméno ji daly děti „Eliščina alej“. Jinak dbají naši zástupci, aby ze skromných prostředků pořídili pro obec co nejvíce. Je pravda ještě řada problémů, které bychom rádi rozřešili a zajistili našim lidem co nejpříjemnější život v obci. Dopravní spojení s naším městem je dnes opravdu výborné a ještě správa obce není stoprocentně spokojena. I bytová otázka je problémem, se kterým správa obce bojuje boj těžký, ne však bezúspěšný. Starosti školské nedávají klidně spát našim obecním funkcionářům, poněvadž se cítí nutnost řešení tohoto problému.

Výstavba obce:

Staví se. Je tu už hmatatelný stavební ruch. Tři domky při státní silnici jsou obydleny už a pěkně zdobí naše město. A dnes už víme a také vidíme, že protější parcela se upravuje pro výstavbu nových dvou rodinných domků. Už vidím, jak krásný bude vstup do našeho města od Nového Bydžova. I domy ve městě se upravují. Náměstí má nový jednopatrový domek manželů Dejlových, který už dnes je ozdobou náměstí. Staré domky se odstraňují a rostou nové, lepší. Úprava podhradní hráze nás čeká a myslím nemine. Vstup do města od nádraží! Ulice Kaprova! Kanalizace a vyčištění stávajících stok! Voda na Hradčanech! Výsadba stromů, úprava parků! To jsou nedostatky, které chceme a musíme řešit. Nesmím se nezmínit o výstavbě JZD. I tam je stálý ruch. Adaptace prostorů pokračuje a už se přikročuje i k úpravě vstupní cesty, dvora, zajišťování bytů pro členy.

Vnitřní život obce:

Pohyb obyvatelstva. Tak už jsme za 1000 – a tedy rosteme. Je to důležité. Tisícovkou začínalo tolik dnes už velkých měst. Proces rození zatlačuje proces umírání a je na postupu. Drobtinou se hemží ulice, parky a kočárky s těmi nejmenšími zatarasí frekvenci na náměstí. To je zdravý úkaz, rádi té drobtině ustoupíme. Lidé se do Smidar i stěhují. Vábí je továrny, JZD a jistě i klidné a upravené město. V roce 1957 bude upraven i kostel, silnice nádražní dostane asfaltový povrch. Žijeme u nás vcelku klidným a spořádaným životem. Občanstvo pracuje poctivě, je dobrým hospodářem na svých pracovištích, plní plány. Má zájem o kulturu. Navštěvuje knihovnu – u nás se hodně čte a čtou staří i mládež. Mládež zvláště podtrhuji. Ta má ráda i sport, zájezdy, výlety a to vše slouží vzdělání. Krádeží u nás nebylo, tím méně loupeží. Deliktů trestních vůbec ne. Život našich lidí se vyznačuje klidem.

Nemohu nevzpomenouti politicky významné události ve světě. Varšavský pakt a vše, co s ním souvisí. Byl ustaven v roce 1956 ve Varšavě všemi lidově demokratickými státy světa. Cíl: obrana světového míru, vypovězení války válce. I naše lidově demokratická republika podepsala. Maďarsko prodělalo politickou krizi, těžké boje s diversanty a vyšlo z nich – díky pomoci SSSR – vítězně.

Poměry sociální.

Každý v našem městečku má zaručenou práci, nikdo není bez zaměstnání a výdělky jsou takové, že zaručují každému pracujícímu velmi slušné živobytí. Byl zde sice zrušen závod „Tkaniva“, ale zase rozšířen „Panar“, takže nezůstal bez práce nikdo. Přestárlí a práce neschopní lidé nacházejí možnost strávití podzim života v „Domě pro přestárlé“ v Chotělicích.

Podle kroniky Oldřicha Doležala zveřejňuje E.Řeháčková

Legionáři mající vztah ke Smidarům - Z. Slavík /pokračování/

František Kus, ruský legionář, se narodil 24.září 1891 v Lomnici nad Popelkou. Absolvoval vyšší obchodní školu a před válkou pracoval jako úředník. Politicky byl organizován v sociální demokracii. Před válkou bydlel v Praze II, Opatovická 17, ale jeho domovskou obcí byly Smidary. Do války šel s 36. pěším plukem v hodnosti dešátníka. Do zajetí upadl 15.května 1915 u Siňaj, před vstupem do legií pobýval v zajetí v Ekaterinoslavské gubernii, Bachmutský újezd. Do československého vojska byl zařazen 1.července 1917 a nastoupil k 1. záložnímu pluku, 7 roty. Protože se nevrátil ze služebního posláním, byl 1.února 1918 vymazán ze seznamu pluku jako zběh, ale 6.února se vrátil zpět ke svému pluku.

Legionářské potvrzení ze dne 20.9.1923 znělo na dobu od 30.června 1917 do 12.března 1918, 2 roky, 6 měsíců.

S tímto závěrem byl legionář Kus nespokojen, odvolal se, a proto začalo veliké šetření.

Byli dotazováni také svědci. Pan učitel Jan Sýkora z Lázní Bělohradu v červnu 1923 svědčil, že bratr Kus měl v jedné gubernii nevěstu nebo již ženu, kterou nechtěl opustit a brát ji sebou do Francie bylo zakázáno. Vojtěch Zemek v dubnu 1923 svědčil, že bratr Kus byl řádně propuštěn náčelníkem vojenského odboru Houskou, když jeli s ešalonem štábu korpusu a jako důvod udával nějaké čestné závazky a věci hospodářského charakteru, dále svědčí o řádném chování, plnění povinností. Vystoupení nemělo politické pozadí a říkal, že když se legie zdrží, tak se vrátí.

V červnu 1924 žádal o přiznání propagačně politické služby v závodě na obranu. S tímto odůvodněním. V první polovině 1916 byl spolu se zakladatelem organizace na Rusi v Sele Verchnoje Jekatěrinoslav. gub. a předsedou této, spoludůvěrníkem a delegátem na sjezdě v Kijevě 1917. Přihlášku u odbočky Nár. Rady na Rusi učinil spolu s bratrem legionářem Janem Koudelkou- nadporučíkem, nyní v Poděbradech, té doby důvěrníkem, kterému byla ta doba započítána a společně vstoupili do vojska a zároveň s celou organizací 30.6.1917, dále Jan Voborník z vojenské nemocnice na Karlově náměstí a Amtonínem Řezáčem z Lučence na Slovensku, nyní úředníkem československých drah. Pracovali v továrně na výrobu otravných plynů. Po opětovném náboru v roce 1917 vstoupili na telegrafní vyzvání v Bobrujsku dne 30.6.1917.

Taktéž byl podroben výslechu v kanceláři čsl. legií 13.března 1923 štábním kapitánem Jaroslavem Roztočillem a svědkem rotmistrem Malinovským. Zde uvedl tyto skutečnosti:

Službu nastoupil v březnu 1915 a službu konal do zajetí kolem 1.května 1915. V zajetí se zdržoval Novo-Urensku v Sam. gub. 2 neděle a v sele Verchné, Bachmut újezda, odtud se hlásil do čs. vojska. V zajetí založil organizaci v sele VERCHNI, kde byl pokladníkem i delegátem na sjezd koncem 1915 nebo začát. 1916. Předsedou byl br. Koudelka, důvěrníkem jmenovaný. Službu nastoupil 30.6.1917 v Bobrujsku u 3.záložní roty bez hodnosti jako předseda rotního výboru. Po odstoupení záložního pluku z Žitomíru vzal jeden nákladní automobil pro jmění 7. roty 2.pluku. Podle rozkazu podplukovníka Makarova jel přes Kijev, Borispol, Jagotín do Naletiv, kde se stala porucha a na 4 dny byl zajat od Hajdamáků, kteří mu vyhrožovali smrtí. Na zakročení předsedy ruského zemského komitétu dostal se k české části v Pirjati, to bylo začátkem března. Potom navagónoval auto a jel s československou částí do Lubotína. Zde jim bylo řečeno, že kdo si přeje zůstat v Rusku, že mu to bude dovoleno. Jako svědka označil Janíka a Vojtěch Zemek. Zde dostal udostovnění od bratra Ježka a Housky. Potom odjel na místo, kde dříve pracoval jako zámečník v továrně chemické. Když přijeli Němci, kteří ho již hledali, utekl do lesů, kde se skrýval až do listopadu 1918. Časem pracoval u sedláka, aby se uživil. Pak onemocněl a odebral se do nemocnice závodu SELO Verchnoe. kde pobyl 3 měsíce. Potom pracoval v hospodářském družstvu jako strojník do října 1922. Zpočátku nebylo možné nastoupit cestu do vlasti, protože byl úplně bez prostředků a v neustálém nebezpečí. Mimo to nesměl prozradit, že je legionář. Protože v této době bylo mezi našimi částmi a bolševiky nepřátelství. Psal

prostřednictvím repatrientů domů. Z domova prostřednictvím Charkovské mise obdržel domovský list s vyzváním, že může jet domů. Cestu nastoupil na vlastní útraty, prodav veškeré své věci asi za 16 dní 18.prosince 1922 přijel domů. V Rusku chtěl zůstat z existenčních důvodů. Kdyby byly spořádané poměry, našel by tam zabezpečení své budoucnosti.

Dne 9.října 1924 sdělil Památník odboje o přihlášce do čs. vojska Fr. Kuse, že záznam v archivu není. Ale podle zachované korespondence byl skutečně od 10.do 23.července 1916 zástupcem důvěrníka Jana Koudelky.

Na závěr tohoto zjišťování vydala Kleg. tento závěr: Legionářské potvrzení vydané 20.10.1923 se započtením doby služební od 13.6.1917 do 12.3.1918 bylo zrušeno a bylo vydáno 2.května 1925 od přihlášky do čsl. vojska na Rusi 23.7.1916 do 12.března 1918, celkem pět roků, tři měsíce.

V roce 1924 pracoval jako asistent na ředitelství poštovního úřadu šekového.

Osobní číslo 39097, spis číslo 768652.

Jan Lalouček, ruský legionář, se narodil 4.dubna 1889 v Srbci, okr. Nový Bydžov. Vzdělával se na obecné škole, v Ústí nad Labem absolvoval 1 rok měšťanské školy a 3 roky pokračovací školy zednické. Ovládal německý jazyk slovem. Jeho domovskou obcí byly Smidary. V době války byl vdovec a rodiče žili v Ústí nad Labem Ludvíkova ul. 31. Politicky byl organizován v národně socialistické straně. Odveden byl v roce 1915 a téhož roku nastoupil v Terezíně do rakousko uherské armády k 9. zákopnickému pluku. Zaját byl jako příslušník 12. zeměbranceckého pluku 5.července 1916 v obci Kolky. V zajetí naposledy pracoval v cukrovaru v Malé Vísce v Chrestonské gubernii. Do československého vojska byl zařazen 19.listopadu 1917 na sborné stanici Žitomír.

Pan Lalouček podle osobního spisu se zúčastnil mnoha bojů: Bachmač 12.března 1918, ústup z Ukrajiny, bojů u Volžského mostu, Obšarovky, Bezenčuku, Lipjagu, Krotovky, Buguruslanu, Abdulinu, na Simbirské frontě 31.května - 30.srpna, taktéž bojoval na Izenské frontě.

Podobně jako mnoho legionářů měl pan Lalouček též zdravotní obtíže. Proto se 16.července 1919 podrobil vyšetření u lékařské vojenské komise I.divise v Irkutsku pro onemocnění srdce a žaludku a byl uznán schopným neřadové služby v týlu. Na základě tohoto rozhodnutí byl 3.srpna 1919 převeden do divisního zásobovatelství I.střelecké divise.

Legionářské potvrzení číslo 17132 bylo vydáno dne 13.září 1920 od zařazení 9.listopadu do 8.června 1920, započteno 8 roků.

V poznámce na evidenční kartě se dovídáme, že bydlel též v obci Krásné Březno, Ludvíkova, číslo 310.

Osobní číslo 40984, spis číslo 769550.

Václav Lorenc, ruský legionář, se narodil dne 10.srpna 1889 ve Smidarech. V době války byl svobodný. Povoláním truhlář. Bydlil ve Smidarech č. 94 a rodina pobírala vyživovací příspěvek. Pan Lorenc byl odveden v roce 1911, v době války nastoupil 1.srpna 1914 v Mladé Boleslavi k 12.praporu polních myslivců v hodnosti myslivec. Do zajetí upadl v Radomě, posledním místem pobytu v zajetí byla Tjumeň. Do československého vojska byl zařazen v Omsku 27.srpna 1918 k 1. pluku 4.rotě v hodnosti střelec, později také působil v hudebním oddíle. Do vlasti se vrátil 13.transportem na lodi Yonan Maru dne 2.února 1920. Legionářské potvrzení č. 41298 ze dne 16.4.1921 znělo na 4 roky, 9 měsíců.

V roce 1945 bydlil ve Smidarech č. 188 a byl mistrem truhlářským.1)

Osobní číslo 25342/I, spis číslo 772153.

1)SOKA Hradec Králové, fond NBČOL kart. č.1

Otakar Moc, francouzský legionář, se narodil 1. února 1898 v Libici. Před válkou žil s rodiči a s manželkou v Poljaně v Jugoslávii.

Do války nastoupil 11. května 1916 k 12. praporu polních myslivců v Mladé Boleslavi. Do zajetí upadl 27. října 1916 v Rumunsku. Před vstupem do legií pobýval v táboře Šipoty.

Do legií se přihlásil 20. prosince 1916. Z Rumunska přišel 21. září 1917, nastoupil k 33. pěšímu pluku. Léčil se v nemocnici v Cognac od 18. října 1917 do 20. ledna 1918 s tyfem. Dne 1. března 1918 byl zařazen do 21. pluku čs. legií. V dubnu 1918 byl povýšen na desátníka a později přešel do 27. pluku československých legií. Do hodnosti rotmistra byl povýšen 29. prosince 1918.

Demobilisován byl 8. března 1920 v Mladé Boleslavi.

Legionářské potvrzení číslo 48107 bylo vydáno dne 27. září 1921 od přihlášky 20. prosince 1916 do 31. prosince 1919, započítáno 9 roků, 3 měsíce.

Otakar Moc, kameník, zemřel 26. srpna 1927 vinou úrazu v Ostroměři, kdy došlo k rozdrčení lebky a roztržení mozku. V této době bydlil ve Smidarech číslo 122. Jeho manželkou byla Ludmila, rozená Houdková. Zesnulého pohřbil na smidarském hřbitově pan farář Československé církve František Hoffer dne 29. srpna 1927.

Osobní číslo 3317/III.

Miloš Motejl, MUDr., ruský legionář, se narodil v Praze 14. září 1885. Absolvoval pět let obecné školy, gymnasium v Praze II a lékařskou fakultu. Pracoval jako praktický a pokladenský lékař. V době války byl ženat a měl jedno dítě. Ovládal aktivně ruštinu a němčinu. Byl organizován v Sokole a byl mladočech. V rakousko-uherské armádě sloužil u 28. pluku jako nadlékař, do zajetí upadl 7. září 1914. Do legií byl však mobilisován a rozkazem 26. 8. 1918 byl přidělen dočasně k 12. střeleckému pluku. Již 1. října 1918 byl odeslán na službu do letučky 2. zdravotnického vlaku a 6. ledna 1919 byl jmenován poručíkem. Od 31. května 1919 byl ustanoven velitelem zdravotní letučky č. 1. 20. dubna 1920 byl povýšen na kapitána dnem 12. dubna 1920. Cesta legionáře Motejla byla zakončena evakuací do vlasti 32. lodním transportem na lodi Thomas a 7. října 1920 byl propuštěn na vlastní žádost do neaktivity. Služba Dr. Motejla v legiích byla oceněna 26. března 1920 vyznamenáním řádem M. R. Štefánika Sokol II za zásluhy a 26. května 1920 francouzským vojenským křížem.

Nyní začaly panu doktorovi problémy s udělením legionářského charakteru. Původně nebyl uznán charakter legionáře, protože byl mobilisován, ale naštěstí si podal včas (tj. před 28. říjnem 1918) žádost ke svému nadřízenému o přiznání dobrovolceckého práva. Došlo však k jejímu zdržení a nebyly k ní přiloženy další náležitosti jeho nadřízenými. Po přezkoumání a žádostech o dobrozdání jeho kolegů a sledování jeho činnosti v archivní evidenci byla panu doktorovi dne 7. listopadu 1923 přiznána legionářská služba od přihlášky do čs. vojska v Rusku od 14. října 1918 do návratu do vlasti 14. dubna 1920, celkem 5 roků, 9 měsíců.

Toto potvrzení nutně potřeboval, protože se ucházel o místo státního obvodního lékaře ve Smidarech, kde potom působil a žil celý život.

Osobní číslo 88513

Jan Mrákota, ruský legionář, se narodil 16. května 1886 ve Smidarech. Otec se jmenoval Stanislav Mrákota. Absolvoval obecnou školu, vyučil se obuvníkem, vystudoval obchodní školu a dovedl hovořit německy. Pracoval jako obuvník, později jako poštovní sluha. V době války byl svobodný. Do rakousko-uherské armády ve válce nastoupil 26. července 1914 k 36. pěšímu pluku v Mladé Boleslavi. Byl zajat 19. prosince 1914 u Jeniny. Před vstupem do čs. vojska pobýval v zajetí v Činkentu, Sirdarjanská oblast. Do československého vojska byl zařazen 31. srpna 1917 na sborné stanici Borispol k 5. střeleckému pluku T. G. Masaryka. Dne 6. září 1917 byl zařazen do hospodářské rot,

6.prosince 1917 převeden do 10. roty. Do vlasti se vrátil 22. transportem lodí Amerika I. 15.června 1920 a 22.září 1920 byl demobilisován v Mladé Boleslavi. Byl předán pěším plukem č. 47 i s doklady do kmenového stavu pěšího pluku č. 2 Litoměřice. Potom odešel bydlet do Bohušovic nad Ohří.

Na Sibiřské magistrále bojoval od 29.června 1918 do 13.září 1919.

Za službu v legiích obdržel Československou revoluční medaili a Spojeneckou medaili.

Legionářské potvrzení číslo 17455 bylo vydáno 15.září 1920 od zařazení 12.září 1917 do 15. června 1920 v trvání 8 roků, 6 měsíců.

Osobní číslo 23207.

Josef Novák, ruský legionář, se narodil 19.února 1893 ve Smidarech. Absolvoval 6 tříd obecné školy, pracoval jako zahradník. Odveden byl v roce 1914 a téhož roku nastoupil v Mladé Boleslavi k 36. pěšímu pluku, 4.setnině v hodnosti pěšák a s ním bojoval až do 8.února 1915, kdy byl zajat u Gorlice. Před vstupem do československého vojska pobýval v zajetí ve Votkynském závodě v Vjatské gubernii. Do legií byl zařazen 21.listopadu 1917 na sborné stanici Borispol. Sloužil u Slezského pluku (8.stř. pluk). V průběhu služby vystoupil z římskokatolické církve. Do vlasti byl evakuován 28.lodním transportem lodí Dollar. Z činné služby u 8. pluku ve Frýdku byl propuštěn 28.září 1920.

Legionářské potvrzení číslo 11531 vydáno 18.srpna 1920 od zařazení 21.listopadu 1917 do 29.července 1820 8 roků, 3 měsíce.

Byl svobodný a matka pobírala podporu od referátu čsl. legií v Praze. Po propuštění bydlel v Moravské Ostravě Pavlovského ulici č.4. Při demobilisaci byl Josefu Novákovi ponechán legionářský stejnokroj.

Osobní číslo 51115/I.

Rudolf Novák, italský legionář, se narodil 5.června 1874 ve Smidarech. Absolvoval obecnou školu a vyučil se řezníkem. Bydlil ve Smidarech 206, s manželkou Františkou a měl 4 děti. Odveden byl 1897, ve válce nastoupil službu 9.září 1914 v Mladé Boleslavi k 83. domobraneckému praporu a s ním bojoval až do 9.srpna 1916, kdy byl zajat u Sabatina. Pobýval také v zajateckém táboře v Padule. Do legií byl zařazen 22.dubna 1918, 27.dubna 1918 předán k záložní jednotce do Foligna. Do válečného pásma v Itálii odejel 30.června 1918. Po návratu do vlasti pobýval se svojí částí na Slovensku, zde obdržel dvakrát dovolenou, léčil se v nemocnici v Dejvicích a 1. prosince 1919 byl propuštěn z armády.

V roce 1933 pracoval jako vlakvedoucí v Moravské Ostravě.1)

Legionářské potvrzení číslo 83396 ze dne 31.března 1922 znělo na dobu od 22.dubna 1918 do 1.prosince 1919, 5 roků, 3 měsíce. Taktéž obdržel potvrzení na přiděl půdy při pozemkové reformě.

V roce 1946 bydlil ve Smidarech č. 95 a pracoval jako rolník.2)

Osobní číslo 12183/II.

1) Šádek s.49

2) SOKA Hradec Králové, fond NBČOL kart. č.1

Bohuslav Novotný, italský legionář, se narodil 2.září 1899 v Semčicích u Mladé Boleslavi. Absolvoval obecnou školu a 3 roky gymnasia, povoláním byl holič. Před válkou pobýval s rodiči ve Smidarech číslo 46. V rakousko-uherské armádě bojoval u 11. pěšího pluku jako pěšák. Do zajetí upadl 4.září 1917 u Monfalgone a pobýval v zajateckém táboře v Padule. Do čs. legií se přihlásil již 12.října 1917. Před odvodní výbor nastoupil 15.dubna 1918, následujícího dne složil slib a zařazen byl 23.dubna k 32.pluku, 4.kulometné rotě. Dne

6.června 1918 odejel do válečného pásma v Itálii. Od 17.března 1919 do 22.srpna 1919 se léčil v nemocnici. Demobilisován byl 26.srpna 1919.

Legionářské potvrzení číslo 51455 vydané dne 5.dubna 1922 uvádělo dobu od přihlášky 12.října 1917 do 31.prosince 1919 si osobně vyzvedl a bylo mu započítáno 5 roků, 9 měsíců.

V roce 1933 bydlel ve Smidarech a byl berním exekutorem v Chlumci nad Cidlinou.1)

Do odboje se zapojil v květnu 1945. V roce 1945 pracoval na berním úřadě v Novém Bydžově a bydlel ve Smidarech č.73.2)

Osobní číslo 2339.

1) Šádek s.49

2) SOKA Hradec Králové, fond NBČOL kart. č.1

Josef Otruba, francouzský legionář, se narodil 21.února 1891 ve Smidarech. Otec se jmenoval Josef Otruba, matka Anna, rozená Lánská a bydleli ve Smidarech.

Před válkou byl svobodný a bydlel v Paříži 19. rue Saint Honore.Na počátku války 22.srpna 1914 vstoupil dobrovolně, na dobu jejího trvání,do francouzské cizinecké legie. Od ní přešel dne 17.září 1917 k 88. pěšímu pluku. Do československých legií ve Francii k 22. pluku 11. rotě přišel 7.března 1918 a na četaře byl povýšen 1.února 1918. Taktéž pobýval v Camp de Darney. Do vlasti se vrátil 12.ledna 1919 a 20.října 1919 byl demobilisován. Později odešel do Francie a byl krejčím Paříži IX-20 rue de Martys. Ještě v Paříži pracoval jako krejčí roku 1933.1)

Legionářské potvrzení č. 20013 vydáno 30.září 1920 od zařazení 21.srpna 1914 do 20.října 1919, 15.roků. 9měsíců.

Za účast ve válce obdržel Československý válečný kříž s 1 lipovou ratolestí.

Osobní číslo 1667/II.

1) Šádek s.49

Alois Procházka, ruský legionář, se narodil 20.června 1894 ve Smidarech. Absolvoval 2 třídy měšťanské školy a 3 třídy střední odborné průmyslovky. Byl zaměstnán jako klempíř. Politicky byl organizován v Národně socialistické straně a byl členem Sokola. Byl uznán schopen u domobranecké přehlídky 15.května 1915. Ve válce bojoval s 12. zeměbranceckým plukem, ke kterému nastoupil 21.května 1915 v Časlavi. Do zajetí upadl u Kolku v Ruském Polsku 6.července 1916. Před nástupem do legií pobýval v zajetí v Bachmači, Černigovská gubernie. Do čs. vojska byl zařazen 23.června 1917 a nastoupil k 2. střeleckému pluku Jiřího z Poděbrad, 8 rotě. Dne 8.ledna 1919 byl povýšen na svobodníka. Rozkazem svého pluku byl 23.února 1919 degradován na střelce. Dne 8.září 1919 byl přeložen ke strážnímu oddílu, který se v listopadu přeměnil na Strážnický oddíl.

Od 12.března do 20.dubna 1920 se vracel do vlasti 19. lodním transportem na lodi Madawaska. Po návratu obdržel šestitýdenní dovolenou a 7. června 1920 byl zařazen zpět do 8. roty. Dále obdržel legionářskou dovolenou od 1.srpna do 18.září 1920. Po propuštění bydlel ve Smidarech číslo 161. Potom byl odeslán k domobraneckému okresnímu velitelství č. 10 v Mladé Boleslavi a vyškrtnut ze seznamu roty. Hodnost svobodníka mu byla vrácena na základě rozhodnutí MNO Kleg. z 23.června dnem demobilisace t.j. 21.září 1920 bez nároku na jakékoliv doplatky této hodnosti.

Jednání o legionářském charakteru probíhalo dlouho a po neúspěšných šetřeních byl navržen 1.červen 1917. Legionářské potvrzení číslo 29441 bylo vydáno dne 6.prosince 1920 od zařazení 1.června 1917 do 23.dubna 1920, 8 roků, 9 měsíců. V roce 1936 si zažádal pan Procházka o revizi doby pobytu v legiích, ale svědkové si přesně nepamatovali tohoto legionáře a archivní doklady nebyly. Byl započítán nástup, protože přihláška se nedochovala. Zůstal tedy 1.červen 1917 podle zápisu v knize sborové stanice Bobrjusk.

V roce 1933 pracoval jako průvodčí vlaků v Podmoklech,1) a v roce 1936 bydlel v Podmoklech číslo 546, ty jsou nyní součástí Děčína.

Osobní číslo 11045.

1)Šádek s.50

Dokončení příště.

Moje největší láska je fotbal.

Již v minulých číslech našeho časopisu OZVĚNY SMIDARSKA jsme se zmiňovali o nadějně a talentovaně smidaračce **Radce Suchánkové**. V prosincovém čísle r.99 jsme otiskli její vlastní literární práci s názvem „Fotbal můj svět“, se kterou se umístila v literární soutěži v Hradci Králové na 1.místě a skvěle tak reprezentovala naši školu. V čísle květnovém r.2000 to pak byla pochvala z pera pana učitele Příbyla za skvělou reprezentaci TJ Sokol Červeněves, kdy mezi kluky nastupovala na levém křídle nebo v obraně a vždy patřila mezi nejspolehlivější a nejtvrďší hráče. Svými výkony zaujala i funkcionáře předního družstva žen Slavie Hradec Králové, kteří Radku vyzkoušeli v několika přátelských utkáních a na turnajích, kde byla velmi úspěšná.

A jak se sama Radka charakterizuje dnes ?

„Fotbal je stále moje láska“

Od sedmi let jsem hrála v TJ Sokol Červeněves a od devíti let v DFC Slavia Hradec Králové v kategorii mladších, později starších žákyň. V roce 2001 jsme jako prvoligový kolektiv získaly titul přeborníka České republiky „Mistr ČR“ v kategorii starších žákyň. Vzápětí jsme dosáhly dalšího výrazného úspěchu, kdy jsem zvítězily v silně obsazeném turnaji Barum cup v Brně, který lze bez nadsázky nazvat malým pohárem mistrů evropských zemí. Za sebou jsme tentokrát nechaly tři mistry jiných evropských zemí.

V létě 2002 jsme přivezly bronzové medaile z mezinárodního turnaje, který hostila italská Florencie. Turnaj, kterého se zúčastnili v pěti kategoriích hráči a hráčky od 14 do 19 let ze všech koutů světa – osmnácti států a 135 mužstev /Evropa, Amerika, Afrika i Asie/, byl zahájen famózním vystoupením historických hráčů italského kalcia v centru renesanční Florencie přímo pod sochami slavného Michelangela. Další cesta za sportem vedla do Dánska, kde se utkali soupeři ze 32 států a 233 mužstev -byly jsme na 1.místě. Přivezly jsme si krásný pohár a s nádhernými vzpomínkami jsme se vracely domů, kde nás čekali rodiče a fanoušci a všichni nám děkovali. Dařilo se nám i v Českých Budějovicích na Budweis Cupu, kde jsme skončily na 3.místě z 15 států a 115 mužstev. V srpnu 2002 jsme se na pozvání německého družebního města Giessenu zúčastnily společenského setkání, jenž bylo zaměřeno na boj proti rozšiřování drog mezi mládeží. Celá akce byla perfektně zorganizována. Na každý den byl přibližně pro 150 dětí připraven zajímavý program. Například prohlídka Giessenu s přijetím u čelních představitelů města, fotbalový turnaj, návštěva Frankfurtu nad Mohanem a další společenská setkání či sportovní hry. Ve fotbalovém turnaji naše dvě družstva obsadila první a třetí místo. To byly celé moje prázdniny v roce 2002, které jsem prožila s fotbalem a byly to pro mě krásné prázdniny !

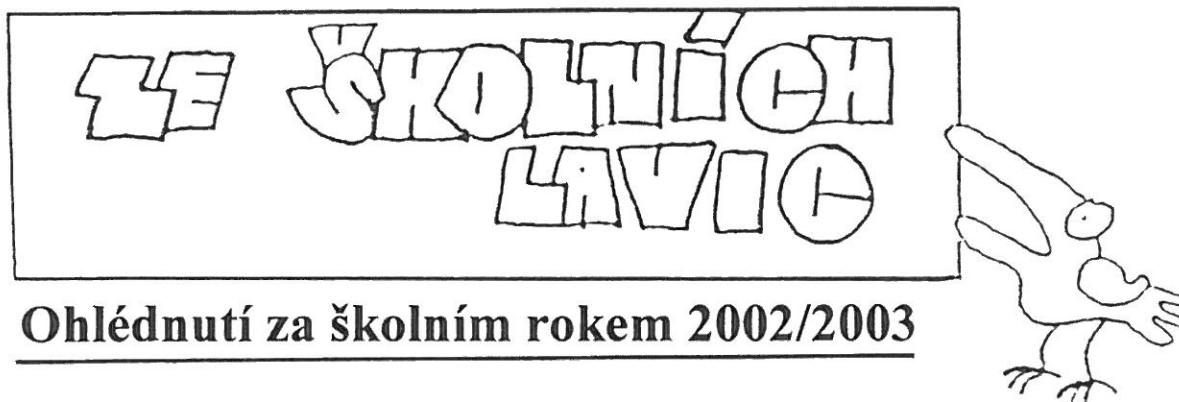
Rok 2003 se nám také vydařil. V Lize jsme ještě neztratily ani bod. O letošních prázdninách jsme opět reprezentovaly ČR v Dánsku, kde jsme skončily na druhém místě /prohrály jsme na penalty/, zúčastnilo se 32 států a 233 mužstev. Strašně nás to mrzelo, ale i

přesto nás opět vítali v Hradci s nadšením. O letošních prázdninách si mě pozval trenér žen pan Jiří Hruška na turnaj žen do Lázní Bělohrad, kde se hrálo po dva dny se třemi zahraničními účastníky a deseti mužstvy z naší republiky. Byla jsem nejmladší hráčkou, nejstarší bylo 45 let. Za ženy ve skupině B jsem dala já jediného góla. Jsem moc ráda, že nyní jezdím hrát i za ženy. Na tréninky jezdím do Hradce Králové, každý víkend hraju zápasy za starší žákyne.

A to je za letošní sezonu vše. Mám hodné trenéry i trenérky. A také mamku s babičkou, které mě všude doprovázejí, vozí mě a fandí, občas i můj strýc Martin. Zkrátka – moje největší láska je fotbal.

S pozdravem Suchoš s drezem č.7.

Red.

Loňský školní rok byl pro naše žáky naplněn nejen tvrdou přípravou na jednotlivé předměty, na získávání nových vědomostí a poznatků, ale byl současně zpestřen i řadou mimoškolních akcí.

Jednalo se o akce, v nichž byli studenti nejen pasivními pozorovateli, ale současně i sami se zasloužili o pobavení svých nejblížešších, ale i Vás, obyvatel našeho městečka.

První z významných akcí bylo Základní kolo recitační soutěže, které proběhlo již v říjnu. Vítězové této soutěže postoupili do Regionální recitační soutěže v Novém Bydžově a zde například náš žák obsadil I. místo ve své kategorii.

Několik měsíců žila naše škola přípravou na Velkou vánoční besídku. Věříme, že tato akce, která proběhla dne 17.12.02, Vás v předvánočním shonu mile potěšila.

Vedle řady plaveckých a divadelních zájezdů jsme pořádali např. i výcvik bruslení. Ve dnech 5.-10.1.03 se žáci 7.třídy zúčastnili lyžařského kurzu. Ačkoliv nám sněhové podmínky příliš nepřály, přesto žáci strávili krásný týden uprostřed mrazivých hor.

O velmi dobrých studijních výsledcích svědčí účast v řadě matematických /např. Klokánek, Pythagoriáda/ i literárně – výtvarných soutěžích /Svět očima dětí, Co nám voda dává a bere../. Naši žáci obdrželi řadu velmi pěkných cen.

V průběhu března a dubna jsme začali chystat další akci, tentokrát pro naše maminky. V hektickém týdnu před naší poutí jsme Vás pozvali na malé posezení do zasedací místnosti obecního úřadu u příležitosti Dne matek. Naši žáci se pochlubili vším tím, co jsme nacvičili v našich kroužcích /taneční, recitační, pěvecký ../.

Ze sportovních akcí bych vzpomenula účast našich fotbalistů v Coca cola capu a Mc.Donald capu. Mezi zdaleka neposlední akce patří dětský den, na němž naše děvčata předvedla své taneční vystoupení. Ač nám počasí nepřálo, celá akce byla velmi úspěšná, o čemž svědčí i účast více než stovky dětí. V červnu jsme také pořádali první ročník Koláčka základáčka. Připomínám, že se jednalo o cyklistický výlet na tři různě dlouhé trati v okolí Smidar.

Pokusila jsem se jen o malý výčet z akcí, které naše škola v loňském školním roce pořádala.

Na závěr mi dovolu, abych Vás tímto pozvala na další akci, kterou chystáme pro Vás, naše spoluobčany. Tento rok si naše škola připomněla 40.výročí od otevření. Proto jsme se rozhodli spojit úsilí a připravit v květnu příštího roku Den otevřených dveří v naší škole. Akce proběhne během poutňové soboty. Během odpoledne budete mít možnost prohlédnout si nejen interiér školy, ale také učební pomůcky, výrobky Vašich dětí a samozřejmě pásmo, v němž naši žáci opět ukáží své roční snažení. Rádi se sejdem nejenom se současnými obyvateli Smidar a blízkého okolí, ale i s bývalými žáky a učiteli naší základní školy.

Mgr. Špinková Hana

Kde byly a co viděly děti z Mateřské školy ve Smidarech.

- 4. září viděly děti loutkovou pohádku "**Kubík a Zdravěnka jdou do školy**", zahrnou na obecním úřadě Divadelní společnosti Ludmily Frištenské.
- 11. září navštívily děti Jičín - město pohádek. Shlédly zde 2 divadelní představení "**Kočičí zpívání**" a "**Kašpárek a drak**". Prohlédly si ševcovskou dílnu Rumcajse, kuchyňku Manky a Cipískovu kolébku.
- 12. září byly děti pozvány členy ČSCH ve Smidarech na výstavu zvířátek.
- 21. října zahrálo "**Divadýlko z pytlíčku**" dětem z MŠ i ZŠ pohádku "**O drakovi**" v základní škole.
- 19. listopadu byly děti v Novém Bydžově na animovaném filmu "**Prasátko a jeho velký příběh**".
- 21. listopadu byly děti pozvány do základní školy na představení kouzelníků Kellnerů.
- 2. prosince pobavil děti v mateřské škole zábavný program "**Smyslová revue**".
- 5. prosince navštívil děti Mikuláš a protože byly všechny hodné, obdaroval je sladkými punčochkami.

Dne 17. prosince bude v MŠ nadělovat Ježíšek. Co asi bude pod stromečkem? Odpoledne pobaví děti své rodiče vystoupením k Vánocům.

Všem, kteří pomáhali naší mateřské škole zajišťovat klidný provoz, každému, kdo nám jakoukoliv formou pomáhal děkujeme a přejeme KRÁSNÉ VÁNOCE A ŠTASTNÝ NOVÝ ROK.

I. Zubzandová

Vánoce, Vánoce přicházejí...

Ano, je tomu skutečně tak. Již jenom několik dní nás dělí od těch nejkrásnějších svátků v roce - svátků dobré vůle - Vánoc.

V obchodech se objevily vánoční kolekce, obchody se oblékly do vánočního slavnostního hávu.. Všude je plno výzdoby s vánočními motivy.

Pozadu nechtějí zůstat ani města, větší či menší obce. V Novém Bydžově se např. rozsvítí na dva tisíce světel, slavnostně bude rozsvícen vánoční strom. Lidé si budou moci poslechnout zvonkohru s vánočními motivy. Ve Skřivanech již tradičně bude osvětlen strom před OÚ, kde je instalován i pěkný betlém. Zapojoila se spolu s rodiči i zdejší škola, kde je velká výstavka krásných betlémů. Všude se snaží města i obce zpříjemnit svým občanům vánoční dny a přispět tak svým dílem k vánoční pohodě a ukázat se v co nejlepším světle.

A jak tomu bude či je ve Smidarech? Po dlouhých letech byli občané příjemně překvapeni, když se 3. prosince na horním náměstí v parku rozsvítily světelné girlandy. Na návrh starosty zastupitelé rozhodli, že když to jde jinde, proč by to nešlo i u nás. Že je dobré ukázat občanům přívětivější tvář obce a že je dobré něco udělat pro propagaci obce. V každém případě to byl nápad dobrý.

Svou troškou do mlýna jistě přispěje i škola třeba vánočním programem s koledami. Není se třeba obávat, že by rodiče a občané nepřišli a nepřijali s povděkem takový skromný začátek třeba malého kulturního počínu v naší obci. Je to zatím takové přání, ale co kdyby....

FH

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

NAROZENÍ

24.7.2003 Adam Procházka, Smidary 163
7.8.2003 Robin Treichel, Loučná Hora 70
14.10.2003 Kateřina Vránová, Chotělice 72
25.11.2003 Vojtěch Hyršál, Červeněves 64
2.12.2003 Matěj Zechovský, Smidary 303

ÚMRTÍ

6.7.2003 Marie Budinová, Smidary 248	26.8.2003 Alois Šindler, Červeněves 82
22.7.2003 Jiří Jandík, Smidary 68	19.9.2003 Michal Vanat, Loučná Hora 70
28.7.2003 Josef Matyáš, Loučná Hora 33	15.11.2003 Jaroslav Dlouhý, Křičov 55
20.8.2003 Jaroslav Hnát, Křičov 22	19.11.2003 František Kocián, Smidary 328
20.8.2003 Hana Samková, Chotělice 13	10.12.2003 Zdeňka Hloucalová, Křičov 6
20.8.2003 PhDr.Frant.Vaniček, Smidary 107	14.12.2003 Miroslava Šefárová, Chotělice 108
21.8.2003 Jaroslav Vaniček, Chotělice 131	

SNATKY

5.9.2003 Vladimír Kopánek, Vinary Vladimíra Kložová, Vinary	7.11.2003 Roman Dytrych, Stará Paka Pavla Fiedlerová, Smidary
17.10.2003 Miloslav Zmátlík, Smidarská Lhota Renata Rybářová, Nový Bydžov	

Zlatá svatba

Dne 12.9.2003 oslavili padesát let společného života manželé Zdeňka a Antonín DRLÝCH z Smidar.

Blahopřejeme!

Vítání občanů

Dne 27.9.2003 byli přivítáni noví občané Smidar:

Andrea Marešová ze Smidar a Robin Treichel z Loučné Hory.

Rodiče Evy a Mariana Wilkese ze Smidar a Adama Procházky ze Smidar se omluvili.

Marie Zavadilová
matrikářka OÚ

KŘÍŽOVKA

	Svalová křeč (lékařsky)	4	Ztráta kovu okysličením	Bývalý slovenský prezident	NEJ Světové primáty Jediné divadelní... (dokončení v tajence). Poprvé se zde hrálo v roce 1958; hlediště pojme 800 diváků.										NAPOVÍME: Bostik, ZBN, SLS	Horní přítok Labe	Príze	1	Sloučeniny kyselin a zásad		
Ruské počítadlo													Násilné odvěčení								
Varianta jména Josef													Nealkoholický nápoj								
Dvakrát snížená nota a													Korálový ostrov								
Výpň oken														Název hlásky	Nebo Hráti hokej						
Privlastňovací zájmeno				Vydání známek	Silné provazy								Předchůdce firmy Bonex								Předstih
													Německy „mrtvý“								
Malířská potřeba						Italský zápor		3	Typ rodinného domku	Zemský povrch Nálev											
Bojová chemická látka							Pastovitá														
	Biograf Ztrátový pracovní čas						Listnáč Znamé město u E55									Semelkova skupina Vojenský úřad					
Plavecký styl						Pohádková nestvůra Německy prozaik									Poloha na kolenou Český kras						
Francouzský „ulice“					Trestanec Forma							Hrdina z Bájecných let pod psa Travina									
Iniciály herečky Mutlové				Nedotknutelný Vystěhovalec za moře						Značka lepidla Květina											
Proslulí								Chaplinův film Díly								Iniciály skl. Středního Metropole Norska				Často útočit rohamu	
Autor Torza života							Mléčný nápoj Honosné domy										Tourist Trophy (zkratka) Talisman				
Anglická předložka						Přístav v Istrii Francouzský malíř								Trend Pomluva							
Mycí saponát					Hmota Zkratka akademie								Zpěvný pták Bomba								
	Římských 1995	Zárné vzory Cizopasně houby								Jednoduchá Medikament											
Hra s očima								Obdoba dýhy Zkratka naší měny								Kujný nerost Německá předložka					
2																		Ruské ženské jméno			
Malá chvílka															Useknout						

POZVÁNKA

VESELÝ SILVESTR V SOKOLOVNĚ

Restaurace Sokolovna ve Smidarech zve občany na příjemné posezení s hudbou k tanci Pavla Drlého.

Místenky se prodávají v Sokolovně do 23.12.03

Večeře

Chut'ovky- chlebičky

Slané pečivo

Půlnoční přípitek

RETERM

Antonín HUŠEK

projekty - montáže měřicí a regulační techniky,
průmyslové elektroinstalace, výroba rozvaděčů M + R a NN, revize

Kapova 113

tel./fax: 495 496 434

mobil: 602 488 749

503 53 Smidary

tel.: 495 496 049

mobil: 724 033 757

E-mail: reterm.ah@wo.cz — www.reterm.hradecko.com

OBČANSKÉ SDRUŽENÍ NA PODPORU KULTURY
A MĚSTSKÝ ÚŘAD V NOVÉM BYDŽOVĚ

pod záštitou starosty pořádají
PŘIVÍTÁNÍ NOVÉHO ROKU 2004
na Masarykově náměstí
PŮLNOČNÍ OHŇOSTROJ

Na zajištění této akce
se svojí prezentací podílejí místní podnikatelé.

GOOL S.R.O.

SMIDARY

BAZÉNY

ČOV

BIOFILTRY

SEPTIKY

ŠACHTY

NÁDRŽE

tel./fax: +420 495 496 147

www.gool.cz

e-mail: info@gool.cz